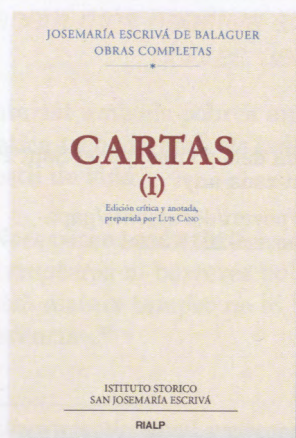

Cartas (I) Edición crítica y anotada

Josemaría Escrivá
de Balaguer
Obras completas
Edición preparada por
Luis Cano

Rialp
Madrid 2020
315 pàg.

En alguna tertúlia filmada sant Josepmaria feia al·lusió al seu cognom: Escrivá. I deia: em dic Escrivá i escric. Al llarg de la seva vida va tenir sempre aquesta passió: reflectir per escrit el seu pensament, el que Déu li anava comunicant, el que volia transmetre als seus fills i als que s'acostaven a l'Obra per ell fundada. La seva intenció, deia, era escriure llibres de foc que cremessin en amor de Déu qui els llegís. I així va començar a recollir primer notes per a la seva vida interior, més tard, i, a poc a poc, es va adonar que podien servir a altres persones. Així va néixer *Camí*, dels seus apunts íntims i d'altres vivències dels anys trenta,

que anava traduint el que podia servir als altres del que li demanava Déu a ell.

El present llibre inaugura el que el mateix sant Josepmaria anomenava “el cicle de les Cartes”. Hi ha una Introducció general a les “Cartes”, escrita per José Luis Illanes al començament del llibre, que explica que en total en va escriure trenta-vuit (aquí se'n recullen quatre) dirigides als membres de l'Opus Dei per exposar de forma detallada aspectes fonamentals de l'esperit, de l'apostolat i de la història de l'Opus Dei. El sentit que li donava a la paraula “carta” és el d'exposició detinguda i detallada d'un tema, adreçada a un conjunt ampli de persones. I això amb les característiques pròpies de l'estil epistolar, és a dir, familiar i directe, amb profunditat espiritual i intel·lectual, però evitant formalismes i cap to doctoral o acadèmic. Parla com a pare i fundador d'una Obra a la qual transmet un missatge que està destinat a convertir-se en vida.

El seu propòsit d'escriure cartes es remunta a la dècada de 1930, però el curs dels esdeveniments va fer que la preparació i redacció definitiva de les Cartes es retardés: deia el mateix sant Josepmaria: “Les Cartes -en canvi- poden esperar i, a vegades, han d'esperar: no sé quan arribarà el que ara escric al vostre poder. No us calen aquests documents, almenys, immediatament, perquè tot el positiu ja ho viviu, i ho viviu bé”.

Fins al 1962 no va veure necessari emprendre la redacció final de les seves Cartes. A partir d'aquí es va dedicar amb intensitat a aquesta tasca, especialment els anys 1965 i 1966, que són els anys en què comença el post Concili.

Tot aquest material estava pràcticament inèdit, i és una sort poder-ne disposar, d'aquesta manera tan directa. Té una gran riquesa, i encara que hi ha anècdotes, citacions, comentaris, que es troben en altres obres seves ja publicades, les Cartes tenen personalitat pròpia i formen uns escrits que poden ajudar moltes persones -no només els fidels de l'Obra- en la seva vida interior.

Els continguts de les quatre Cartes que ara es publiquen tracten de temes centrals, com la crida universal a la santedat i a l'apostolat en la vida ordinària, i d'altres que es relacionen amb aquests, com són: la santificació del treball professional, la llibertat i la responsabilitat del cristià en les seves actuacions temporals, i altres aspectes més espirituals, com la unió amb Jesucrist en l'Eucaristia i en la pregària, la devoció a Maria Santíssima, l'amor a l'Església amb l'adhesió filial al Romà Pontífex i a tots els bisbes en comunió amb ell.

En el text crític comentat a la carta núm. 2 (*Videns eos*), es fa ressò d'un comentari oral de sant Josepmaria a aquesta carta. Tal comentari va ser gravat en cinta magnetofònica, durant la reunió de consiliaris de les diferents regions

de l'Opus Dei, al gener de 1966, moment en què els va entregar aquest document. Qui subscriu aquesta recensió ha tingut l'oportunitat de sentir aquest comentari i donar fe del gran profit que li treia sant Josepmaria a aquest tipus de textos. Ho feia amb humilitat i la seva gràcia particular i il·lustrant-ho amb multitud d'anècdotes. Tot això feia que se sentís amb veritable grat i amb molt d'aprofitament per a la pròpia vida interior, com ha de ser el llibre que comentem.

S'agraeix a l'Istituto Storico San Josemaría Escrivá l'esforç per posar a l'abast del gran públic aquesta joia literària i d'espiritualitat que són les Cartes de sant Josepmaria.

Joaquim González-Llanos

Cristianos en la sociedad del siglo XXI

Fernando Ocariz,
entrevistado por Paula
Hermida Romero

Cristiandad 2020
141 pàg.

En 2017, en una trobada de la família de l'entrevistadora amb Mons. Ocariz, prelat de l'Opus Dei, va sorgir la possibilitat i la proposta de l'entrevista que es publica en aquest llibre: “la raó d'aquesta iniciativa –explica l'entrevistadora– va ser facilitar que també el lector del llibre pogués escoltar el parer del prelat sobre